

[Sundhedsministeren]

handles ens, medmindre saglige hensyn i det konkrete tilfælde kan begrunde en forskelsbehandling.

I henhold til Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 28. marts 1980 om detailforhandling af levnedsmidler har Veterinærdirektoratet i et cirkulære af 29. maj 1981 fastsat nærmere regler om vareudvalg i levnedsmiddelsalg. Reglerne har til formål at sikre, at vareudvalget i en levnedsmiddelforretning er sammensat således, at der ikke opstår risiko for sundhedsfare eller skadelig påvirkning af fødevarerne.

I overensstemmelse med disse regler er der fastsat et standardvareudvalg for de enkelte virksomhedstyper, f.eks. for frugt- og grøntforretninger. Den lokale kontrolenhed kan dog tillade vareudvalget udvidet under hensyntagen til virksomhedens indretning, drift m.v. En sådan udvidelse kan dog kun ske ud fra en vurdering af de sundheds- og hygiejnemæssige forhold i forretningen, aldrig ud fra eventuelle kulturelle hensyn. Der er under ingen omstændigheder hjemmel til at tage hensyn til virksomhedsejerens etniske tilhørsforhold.

De gældende regler er således allerede udformet sådan, at alle, der forhandler fødevarer, er sikret en ens behandling også for så vidt angår bestemmelserne om vareudvalg.

Spm. nr. S 675

Til *sundhedsministeren* (26/3 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. S 674 redegøre for, om hun vil iværksætte en generel lempelse af reglerne inden for levnedsmiddelbranchen, således at etniske grupperinger og danske butikker kan konkurrere på lige vilkår?«

Svar (3/4 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 674 er der ikke i dag regler inden for levnedsmiddelbranchen, som hindrer en lige konkurrence mellem etniske og danskejede fødevarerbutikker.

Princippet om, at alle forhandlere af levnedsmidler skal behandles ens, vil selvfølgelig også blive videreført ved gennemførelse af eventuelle nye regler på området.

Spm. nr. S 678

Til *skatteministeren* (26/3 92) af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at regeringen er indstillet på at tilbagebetale ambibidrag i det omfang, EF-Domstolen måtte fastslå, at sådanne bidrag er opkrævet med urette?«

Begrundelse

Det er almindeligt antaget, at EF-Domstolen vil underkende den danske regerings synspunkter i sagen om arbejdsmarkedsbidragene.

De virksomheder, der siden indførelsen af den ulovligt pålagte afgift har indbetalt meget betydelige ambibidrag til staten, afventer med betydelig interesse EF-Domstolens dom.

Det bedes oplyst, om regeringen vil efterleve EF-Domstolens afgørelse og herunder tilbagebetale ambibidrag i det omfang, det ved dommen måtte blive fastslået, at bidrag er opkrævet med urette.

Svar (2/4 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vedlægger kopi af regeringens pressemeddelelse af dags dato, hvoraf fremgår, at det er regeringens opfattelse, at tilbagebetaling ikke kan komme på tale, idet virksomhederne intet tab har lidt som følge af ambien. Som anført i pressemeddelelsen er det imidlertid i sidste instans op til de danske domstole at afgøre, om tilbagebetaling skal finde sted i visse tilfælde.

Bilag

Pressemeddelelse

Dom i ambisagen

Efter beslutning i regeringens koordinationsudvalg meddeler skatteministeren følgende:

EF-Domstolen har i sin kendelse i går udtalet, at loven om arbejdsmarkedsbidrag (ambi), som blev ophævet fra årsskiftet, var i strid med EF's momsregler.

– Det er klart, at denne dom stiller os i en ganske ekstraordinær situation, men det bliver nu op til de danske myndigheder at afgøre, hvilke konsekvenser der skal drages af dommen, siger skatteminister Anders Fogh Rasmussen.

[Skatteministeren]

– Resultatet er overraskende for regeringen. Regeringen mener, at EF-Domstolens praksis på dette område har udviklet sig på en måde, der ikke var til at forudse, da ambiloven blev gennemført i 1987, men EF-Domstolen har åbenbart en anden opfattelse. Under alle omstændigheder viser dommen, at det var rigtigt af regeringen og Folketinget at omlægge ambien til en tillægsmoms fra årets begyndelse.

– EF-dommen tager ikke stilling til spørgsmålet, om allerede indbetalt ambi skal tilbagebetales. Det er regeringens opfattelse, at tilbagebetaling ikke kan komme på tale. Virksomhederne har jo ikke lidt noget tab som følge af ambien – dels fordi der er sket overvæltning i priserne, dels fordi ambien i sin tid erstattede nogle arbejdsgiverafgifter, som samtidig blev ophævet. Det er imidlertid i sidste instans op til de danske domstole at afgøre, om tilbagebetaling kan finde sted i visse tilfælde.

– Som følge af EF-Domstolens afgørelse vil regeringen ikke have grundlag for at opkræve ambi, der forfalder efter 31. marts 1992. Ambi opgjort efter lønsumsmetoden i den finansielle sektor m.v. vil dog blive opkrævet, da den ikke er omfattet af dommen.

Bortfaldet af den resterende ambi medfører et indtægtstab på ca. 4,2 mia. kr. for statskassen i 1992. Godt 1/3 heraf vil blive opvejet af større provenu af indkomstskat fra virksomhederne, da ambi er fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen. Resten af engangstabet vil regeringen foreslå dækket ved at stramme kredittiderne med 14 dage for importmoms og 5 dage for moms i øvrigt.

Spm. nr. S 679

Til *skatteministeren* (26/3 92) af:

Ole Donner (FP):

»Er ministeren enig i, at det vil være en god idé, at erhvervsdrivende boykotter ambiindbetalingerne den 20. april?«

Begrundelse

Som bekendt står skatteministeren praktisk talt alene med sin tro på, at den danske stat kan vinde sagen ved EF-Domstolen om arbejdsmarkedsbidragets lovmedholdelighed.

Både danske og udenlandske skatteeksperter er over en bred front enige i, at lovreglerne om arbejdsmarkedsbidraget var i strid med

EF-retten, sådan som Fremskridtspartiet udtrykkeligt påpegede det, allerede før ambibidraget blev indført. Der er derfor bred enighed om, at Danmark vil tabe sagen ved EF-Domstolen.

Senest er det af udtalelser til dagspressen (Dagbladet Børsen den 11. marts 1992) fremgået, at førende skatteadvokater rådgiver erhvervsdrivende til at undlade at indbetale den sidste ambirate den 20. april d.å.

Efter at det ulovlige ambibidrag omsider er afskaffet, må det være helt naturligt og rimeligt, at regeringen afstår fra at fremture med sine ulovligheder og afstår fra yderligere opkrævning af bidraget, og ministeren bedes derfor bekræfte, at det vil være en god idé, at erhvervsdrivende følger rådet fra Advokatfirmaet Dragsted og boykotter indbetalingerne den 20. april. I forbindelse hermed bedes ministeren udtrykkeligt tilkendegive, at Told- og Skattestyrelsen naturligvis ikke vil tage skridt til tvangsinddrivelse af disse ulovlige afgifter, allerede fordi Told- og Skattestyrelsen naturligvis ikke hos domstolene kan finde støtte for krav om tvangsinddrivelse af ulovligt pålagte afgifter.

Svar (2/4 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vedlægger kopi af regeringens pressemeddelelse af dags dato, hvoraf fremgår, at regeringen ikke mener fortsat at have grundlag for at opkræve ambi, der forfalder efter den 31. marts 1992. Ambi opgjort efter lønsumsmetoden i den finansielle sektor m.v. vil dog fortsat blive opkrævet, da den ikke er omfattet af dommen.

Bilag

Pressemeddelelse

Dom i ambisagen

Efter beslutning i regeringens koordinationsudvalg meddeler skatteministeren følgende:

EF-Domstolen har i sin kendelse i går udtalt, at loven om arbejdsmarkedsbidrag (ambi), som blev ophævet fra årsskiftet, var i strid med EF's momsregler.

– Det er klart, at denne dom stiller os i en ganske ekstraordinær situation, men det bliver

[Skatteministeren]

nu op til de danske myndigheder at afgøre, hvilke konsekvenser der skal drages af dommen, siger skatteminister Anders Fogh Rasmussen.

– Resultatet er overraskende for regeringen. Regeringen mener, at EF-Domstolens praksis på dette område har udviklet sig på en måde, der ikke var til at forudse, da ambiloven blev gennemført i 1987, men EF-Domstolen har åbenbart en anden opfattelse. Under alle omstændigheder viser dommen, at det var rigtigt af regeringen og Folketinget at omlægge ambien til en tillægsmoms fra årets begyndelse.

– EF-dommen tager ikke stilling til spørgsmålet, om allerede indbetalt ambi skal tilbagebetales. Det er regeringens opfattelse, at tilbagebetaling ikke kan komme på tale. Virksomhederne har jo ikke lidt noget tab som følge af ambien – dels fordi der er sket overvæltning i priserne, dels fordi ambien i sin tid erstattede nogle arbejdsgiverafgifter, som samtidig blev ophævet. Det er imidlertid i sidste instans op til de danske domstole at afgøre, om tilbagebetaling kan finde sted i visse tilfælde.

– Som følge af EF-Domstolens afgørelse vil regeringen ikke have grundlag for at opkræve ambi, der forfalder efter 31. marts 1992. Ambi opgjort efter lønsumsmetoden i den finansielle sektor m.v. vil dog blive opkrævet, da den ikke er omfattet af dommen.

Bortfaldet af den resterende ambi medfører et indtægtstab på ca. 4,2 mia. kr. for statskassen i 1992. Godt 1/3 heraf vil blive opvejet af større provenu af indkomstskat fra virksomhederne, da ambi er fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen. Resten af engangstabet vil regeringen foreslå dækket ved at stramme kredittiderne med 14 dage for importmoms og 5 dage for moms i øvrigt.

Spm. nr. S 680

Til *forsvarsministeren* (26/3 92) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Vil ministeren tage stilling til »Rapport fra Arbejdsgruppen Bevar Avnø« med hensyn til det flyoperative og det i rapporten fremførte argument om flyvesikkerheden på Flyvestation Karup?«

Begrundelse

Arbejdsgruppen Bevar Avnø har fremlagt en

rapport, som efter deres mening beviser det uhensigtsmæssige i at flytte flyveskolen fra Avnø til Karup.

Svar (7/4 92):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Styringsgruppen vedrørende flyvevåbnet afgav den 31. januar 1992 sin »Plan for tilpasning af flyvevåbnets struktur«. Ud over repræsentanter for Forsvarsministeriet, Forsvarskommandoen, Forsvarets Bygningstjeneste og personelorganisationerne m.fl. indgik i styringsgruppen også chefen for Flyvertaktisk Kommando og chefen for Flyvematerielkommandoen.

Styringsgruppen anbefaler i planen, at flyveskolen flyttes fra Avnø til Karup, som styringsgruppen finder velegnet til basering af flyveskolen. Styringsgruppens plan er for øjeblikket sendt til høring ved berørte amtsråd med svarfrist den 30. april 1992.

En kreds af tillidsrepræsentanter på Flyvestation Avnø har efter fremkomsten af styringsgruppens plan udarbejdet rapporten »Bevar Avnø« af 24. marts 1992. Bl.a. ud fra flyoperative betragtninger argumenteres der i rapporten for, at flyveskolen bør forblive på Avnø.

Det anføres i rapporten således bl.a., at »Flyveskolen vil kunne operere fra Flyvestation Karup« . . . »Men betingelsen for at udanne flyveelever skal være til stede. Og disse betingelser findes kun ét sted, nemlig på Flyvestation Avnø.« Dette begrundes efterfølgende primært med, at der ved Avnø i modsætning til ved Karup er et »rent« lufttrum, dvs. et lufttrum, der ikke forstyrres af anden trafik, og som ifølge tillidsrepræsentanternes rapport er en absolut nødvendighed for en flyveskole.

Denne vurdering deles ikke af Forsvarskommandoen og de flyspecifikke kommandomyndigheder. Man finder her – som styringsgruppen – at det er muligt at afvikle flyveskolens virksomhed sammen med anden flyvning, civil som militær, og at flyveskolens aktiviteter kan tilpasses den civile beflyvning af Karup. Den højere trafikintensitet anses til dels som en fordel, idet pilotelevernes senere overgang til videre uddannelse i stærkt trafikerede områder i USA lettes.

Man finder tillige, at T-17-flyet er særdeles velegnet til – ud over på græsbaner – også at

[Justitsministeren]

Justitsministeriet finder på den baggrund, at en besvarelse af det stillede spørgsmål mest hensigtsmæssigt må afvente de igangværende undersøgelser og overvejelser, der er beskrevet ovenfor.

Spm. nr. S 737

Til *skatteministeren* (9/4 92) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, om Danmark har krav på tilbagebetaling af de ca. 400 mio. kr., som Danmark har betalt ekstra på grund af arbejdsmarkedsbidraget, et bidrag, som EF-Domstolen som bekendt har kendt ulovligt, og hvad agter ministeren at foretage sig for at inddrive det uretmæssigt betalte merbidrag fra EF?«

Begrundelse

I bemærkningerne til ambiloven i 1987 fortav ministeren, at en af de provenumæssige konsekvenser var et dansk merbidrag til EF som følge af ambiafgiften. Oplysningen herom ses første gang af bemærkningerne til lovforslaget om tillægsmoms (L 123), 27. november 1991, hvoraf det fremgår, at en sidegevinst ved overgang til momsforhøjelse i stedet for arbejdsmarkedsbidrag er et mindre bidrag til EF på 110 mio. kr.

Når nu ambien er kendt ulovlig, forventer spørgeren også, at opgørelsesmetoden for det danske bidrag ændres tilsvarende, således at Danmark – som et beskedent plaster på såret – må have krav på tilbagebetaling af det for meget erlagte bidrag til EF.

Svar (21/4 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Danmark har ikke krav på tilbagebetaling af momsbidrag fra EF som følge af EF-Domstolens afgørelse af 31. marts 1992.

En del af EF's udgifter finansieres af bidrag fra medlemsstaterne beregnet af et harmoniseret momsgrundlag. Momsgrundlaget svarer til værdien af husholdningernes og ikke-momsregistrerede virksomheders køb af momsbelagte varer og ydelser eksklusive moms.

Ved omlægningen af arbejdsmarkedsbidraget til tillægsmoms pr. 1. januar 1992 forblev forbrugerpriserne konstante, og omlægningen

var provenuneutral. Forbruget ændredes således ikke, men en større del af forbrugssummen kom til at bestå af moms, der ikke er med i momsgrundlaget. Derfor faldt momsgrundlaget, og derfor skal Danmark fremover betale mindre i bidrag af momsgrundlaget.

Danmarks bidrag til EF steg ikke som følge af indførelsen af arbejdsmarkedsbidraget. Fjernelsen af de gamle arbejdsgiverafgifter og indførelsen af det nye arbejdsmarkedsbidrag i 1987-88 medførte således ikke umiddelbart et større bidrag til EF, idet forbrugernes situation og dermed momsgrundlaget ikke umiddelbart blev ændret. Kun i det omfang ændringen i sin samlede effekt var gunstig for økonomien, således at indkomsten og dermed forbruget steg, medførte den større bidrag til EF.

Spm. nr. S 738

Til *kommunikationsministeren* (9/4 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om P & T skal drive kommerciel virksomhed, eller om P & T er en nonprofitinstitution?«

Begrundelse

Såfremt P & T skal være en nonprofitinstitution, forekommer det at være i uoverensstemmelse med dette mål, at P & T for andet år i træk giver overskud.

Svar (24/4 92):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

P & T er en nettotalstyret statsvirksomhed. Det indebærer, at P & T skal opfylde et økonomisk resultat (netttotal), der fastlægges på den årlige finanslov, og som udgør statens økonomiske krav til P & T.

Statens økonomiske krav til P & T udgør i 1992 1.627,0 mio. kr. Der er således tale om, at P & T skal præstere et overskud, hvilket jeg principielt finder er rimeligt, især når man betænker, at virksomheden på flere områder i stigende grad befinder sig i en konkurrencesituation. Uden et krav til P & T om overskud kunne konkurrenterne med en vis ret hævde, at de var genstand for ulige konkurrence. For en nærmere uddybning af baggrunden for, at der stilles krav om overskud af P & T's drift, henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. S 740.